

(Leltár)

[Látó, 2011. október]

mint aki lopna és reszket a keze
úgy indul e vers eleje
s ki tudja mennyi van hátra
míg végére jut pontra zárva

de belátom így is úgy is mindegy
hallgatok csak és legyintek
mindenről mindenre s a titkot
csak sejtem hogy vajon mit írt ott

az a lányarcú ősz a tenyerébe
mikor születtem hetvenhét szeptemberébe
s az első ágyék összevérzett
ekkor örököltem a szemérmét

látod anya én ma sem értem
mire szültél nyomon s lépten
kérdőzöm de te már messze
mint aki magát megkereste

mint aki magát megtalálta
most hogy gondoljak a halálra
mondd hogy jó neked most ottan
én az időből kifutottam

s hogy honnan hová jutottam
arról nem beszélhetek nyugodtan
mint aki lopott s a keze reszket
egy féldecit még s a számlát hogy fizessek

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Vári Csaba

Látó Szépirodalmi Folyóirat